

BİRİNE LÂNET OKUMAK İLE BİRİNİ LANETLİ ADDETMEK ARASINDAKİ FARK NEDİR?

Lanet ceza isimlerindedir. Ceza isimlerinde ise kaide şudur: Şartlar oluştuktan ve maniler kalktıktan sonra cezayı hak edene ceza ismini ilhak etmek caizdir. Muayyene lanet okumanın caiz olduğunu gösteren delillerden bazıları şunlardır: Sahih'inde geçtiği üzere Rasûlallah (sallallahu aleyhi ve sellem) esir alınmış bir hamile kadının bulunduğu bir çadırın önünden geçtiğinde şöyle diyor: "Ona (sahibine) öyle bir lanet okuyacaktım ki, o lanet onunla beraber kabrine girecekti." Rasûlallah (sallallahu aleyhi ve sellem) ise ancak doğru olanı yapmak ister. Bu adam muhakkak bir günah işlemiş olmalı. Yine sahih'inde geçtiği üzere Arabîlerden bir gruba Rasûlallah (sallallahu aleyhi ve sellem) lânet etmiştir. Yine Tebuk gazvesinde münafıklardan birisine lanet etmiştir. Yine selef Cehm bin Safvan'a, Amr bin Ubeyd'e ve Haccac es-Sekafi'ye lanet okuyorlardı. Cezai hadisler şartlar oluştuğunda ve haram işleyenin yaptığının haram olduğunu bilerek ve kasten yaptığında

ve maniler kalktığında geçerli olurlar. Bu durumda ona lanet okumak ona verilmiş bir ceza ve tazir olur.

Ancak bir kişinin melun (yani lanetli/merhametten kovulmuş) olduğunu haber vermek manasında lanet okumaya gelince bu caiz değildir. Çünkü tövbe etmiş olabilir veya olduğu hal üzere ölmemiş olabilir veya güzel amel ve belalar gibi ona merhamet ile muamele edilmesini sağlayan sebepler var olabilir veya kendisi için yapılan bir dua kabul görmüş olabilir veya kendisine şefaat edilmiş olabilir veya âlemlerin Rabbi olan Allah'ın merhametine nail olmuş olabilir. Bunun için bu manada (yani lanetli biri olduğunu haber vermek manasına) lanet okumak caiz değildir. Dolayısıyla lanet okumada tafsilat vardır. Yukarıda dediklerimize binaen deriz ki, cezaya müstahak olan muayyen kişiye ceza ve tazir olarak lanet okumak caizdir.

Caiz hükmünü vermemiz ise lanet okumanın müstehap veya vacip olduğu veya bir kulluk vesilesi olarak aranması gerektiği manasına gelmez, sadece caiz olduğunu söylüyoruz.

